

Sagen maa antages senere at være døet hen, og i Københavns nugældende Bygningslov af 12. April 1889 (i det følgende citeret som »Bgl. 89«) findes der ingen til den citerede Paragraf svarende Bestemmelse.

Om Afsnittets enkelte Paragraffer skal Udvalget bemærke følgende:

ad § 1. Ved denne Paragraf er det foran omtalte nye Princip fastslaaet. Lovforslaget behandler saavel Gader som Bygninger, men da Gade-Sager ogsaa tidligere har henhørt under Magistraten, bliver det nye i Paragraffen netop Bestemmelsen om Bygnings-sagers Inddragelse under Magistraten.

ad § 2. Magistraten kan ikke være eneraadig med Hensyn til Afgørelsen af alle under Loven faldende Sager; Borgerrepræsentationen maa jo f. Eks. ifølge § 16 i Lov om Bestyrelsen af Københavns kommunale Anliggender af 4. Marts 1857 (i det følgende citeret som »Forfatn. L. 57«) være medbestemmende, hvor Talen er om Bevillinger. At Kommunalbestyrelsen ved Lovforslaget i visse Tilfælde indsættes som Appellinstans hænger da ogsaa naturligt sammen med den kommunale Forfatningslovs hele Tankegang.

En Appelret til Kommunalbestyrelsen angaaende alle de Spørgsmaal, som Bygnings-sagers Behandling kan give Anledning til, vilde imidlertid skabe unødigt Vidtløftighed, og ved Pass. 2 gives derfor med Hensyn til Bygningssager Appelret direkte til vedkommende Ministerium. Denne Ordning er i øvrigt baade i Overensstemmelse med Forfatn. L. 57 (§ 8) og med Bgl. 89 (§ 71).

ad § 3. Bestemmelserne i denne Paragraf er, saa vidt angaar Bygningssager, i det væsentlige i Overensstemmelse med de nugældende Bestemmelser (jfr. Bgl. 89, § 72) og kan paa dette Omraade næppe undværes, da en Lov om Bygninger, hvor detaillerede Bestemmelser man end vil indføre i den, ikke kan tage Sigte paa alle de Forhold, der kan fremkomme ved Bygningers Opførelse. Udvalget har imidlertid fundet det hensigtsmæssigt, at der lægges en saadan vidtgaadende Myndighed i Ministeriets Haand, ogsaa med Hensyn til andre end rene Bygnings-Spørgsmaal; bl. a. fordi en Del af Lovforslagets Bestemmelser vedrørende Gader m. v. er nye, og det derfor kan være lidt tvivlsomt, hvorledes disse Bestemmelser vil virke i Praxis.

ad § 4. Det kunde vel synes naturligt at fastsætte Bestemmelser om Bygningsdirektoratets Ordning ved kommunal Vedtægt, i Analogi med den Maade, hvorpaa Ordningen er fastsat for de i Forfatn. L. 57 (§ 11) omhandlede Direktoratater. Under Hensyn til, at Bygningsdirektoratet er en ganske ny kommunal Myndighed, som Lovforslaget vil kalde til Live, har dog Udvalget fundet det rigtigst, at Hovedtrækkene i Direktoratets Ordning fastsløges ved Lov.

Bestemmelsen om Uddannelsen af de Mænd, der skal beklæde Direktoratets to øverste Embeder, er noget for tilsvarende kommunale Forholds Vedkommende ganske ukendt. Et Flertal indenfor Udvalget har imidlertid ment, at Bestemmelsen vilde give en ikke ringe Sikkerhed for, at de nævnte Embeder altid blev besatte med fuldt kvalificerede Personer.

Forslagets Bestemmelse om Ansættelse af en Ingeniør under Bygningsdirektoratet skyldes Hensynet til de mange i den nyere Tid fremkomne, særlige Bygningskonstruktioner, hvis rette Beregning og Udførelse næppe i Almindelighed kan kontrolleres med fuld Sikkerhed af andre end teoretisk og praktisk uddannede Ingeniører.

ad § 5. En Bestemmelse om vedkommende Myndigheders Ret til at paakalde Politiets Bistand under Bygningers Opførelse findes i Bgl. 89, § 74, og har vel ogsaa paa dette Omraade større Betydning end paa andre af Lovforslagets Omraader. Dog kan det f. Eks. tænkes, at der paa privat Ejendom udføres Gade-Arbejder med mangelfulde Sikkerhedsforanstaltninger, mod hvilke Politiet maaske næppe vilde kunne skride ind uden særlig Lovhjemmel.

ad Afsnit II. Gader.

At Bestemmelser om Byens Gader foreslaas optagne sammen med Bestemmelser om dens Bygninger i en Lov, behøver efter de til Afsnit I knyttede Bemærkninger næppe nærmere Motivering, og Udvalget kan for øvrigt her erindre om, at allerede Bgl. 89 indeholder vigtige, om end kortfattede Bestemmelser om Gader (se navnlig Lovens § 10). I den Omstændighed, at Afsnittet om Gader i Lovforslaget endog er stillet foran Afsnittet om Bygninger, ligger derimod ingen Tilkendegivelse af, at det første Afsnit skulde være af større Betydning end det andet; men da Bygninger kun bør tillades opførte, naar der er sikret passende Adgang til dem fra Gade, har det været naturligt at sætte Gade-Afsnittet først, idet der herved kun er fulgt et Princip, som Udvalget ogsaa har søgt gennemført med Hensyn til Lovforslagets Enkelt-Bestemmelser: at opstille Bestemmelser for de Arbejder, der bliver at udføre ved Gadeanlæg og Bygningsforetagender, i den Orden, i hvilke saadanne Arbejder maa antages at blive udførte.

Afsnittet kan i øvrigt i Hovedsagen siges at være tilvejebragt ved en Sammenarbejden af Gade-Bestemmelserne i »Lov om Gader, Veje og Vandløb i København af 14. December 1857«